

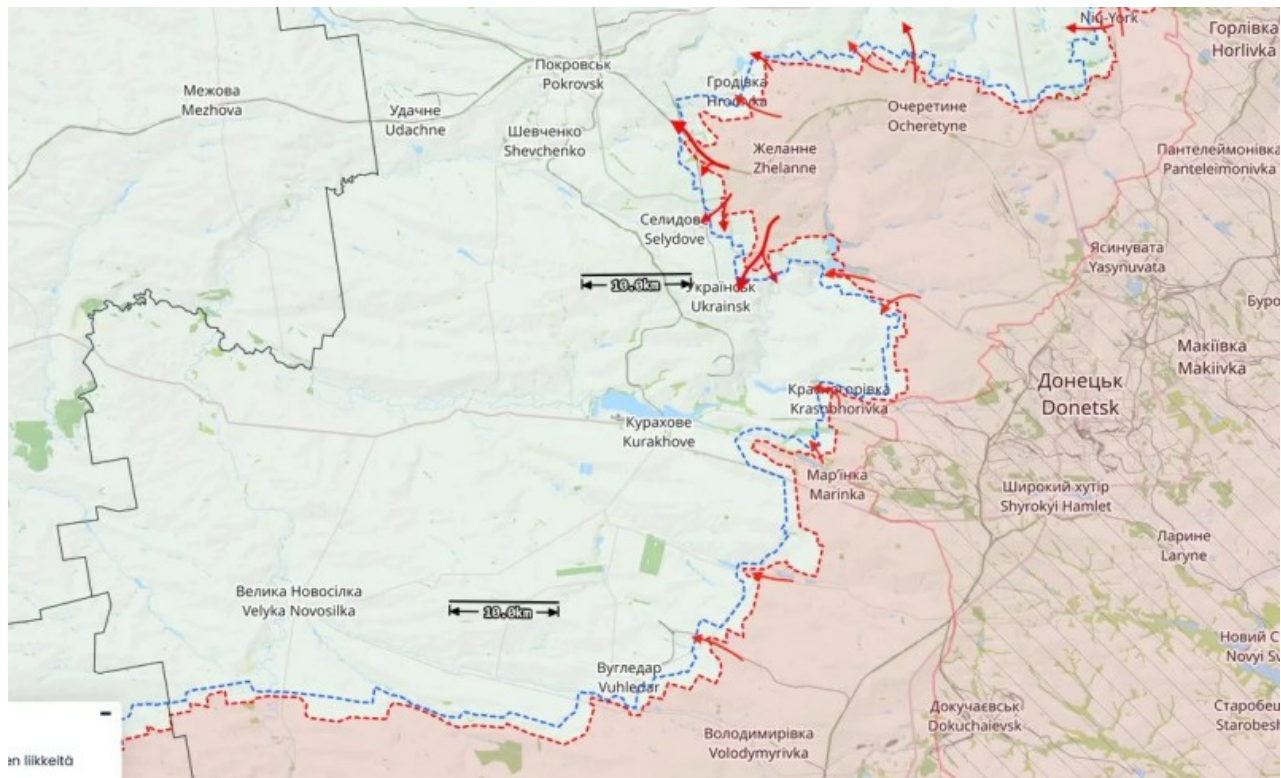
Kevin Batcho: Zoufalá snaha o intervenci NATO?

infokuryr.cz/n/2024/09/03/kevin-batcho-zoufala-snaha-o-intervenci-nato

kuryr

3. září 2024

Ukrajina je chycena v souostroví úbytku v ruské Kurské oblasti, zatímco Rusko se dostává ze slepé uličky v Donbasu a vstupuje na otevřené dějiště operací směrem k Dněpru.

S ukrajinskými ozbrojenými silami, které jejich vrchní velení připravilo o zdroje, se ukrajinská obrana hroutí pod tlakem ruské ofenzívy na Donbasu. Za poslední dva roky války Rusko postupně pokročilo, ale jen za vysokou cenu v krvi a železe. Dnes však rychlé tempo ruských postupů udělalo z bitvy o Donbas nečekaný vítr. Ukrajinské vedení vytvořilo dilema pro své západní partnery vytvořením mezery v Donbasu, kterou musí vyplnit buď Rusko, nebo NATO.

Ruské síly rychle postupují na západ k důležitému ukrajinskému dopravnímu uzlu (železnice a silnice) Pokrovsku. Ukrajinské jednotky a materiál běžně procházejí Pokrovskem na své cestě do předních linií na jihu Donbasu. Jakmile Pokrovsk připadne Rusku, ukrajinská logistika bude vážně postižena. Jelikož však Ukrajina v

podstatě přestala dodávat zálohy a municii svým vojákům v tomto kritickém sektoru, je situace již katastrofální. Dobyť tohoto logistického uzlu je proto zmírněno jeho sníženou užitečností, i když to zkomplikuje jakékoli řádné stažení Ukrajiny, které bude pravděpodobně následovat.

Rusko dobylo klíčové město Novohrodivka za pouhé tři dny s minimálním úsilím. Ukrajínští pozorovatelé hlásili prázdné zákopy a opuštěná opevnění, která nekladla postupujícím ruským vojákům žádný odpor. Loni by obsazení takového města trvalo nejméně čtyři měsíce a zůstalo by v troskách. Nedávná videa z Ruskem okupované Novohrodivky však ukazují, že město je z velké části nedotčené.

Ugledaru, který byl Rusům dva roky trnem v oku a zažil už několik ničivých frontálních útoků, nyní hrozí obklíčení. Toto důležité pevnostní město, kdysi malá dělnická osada posetá sovětskými věžovými bloky, bylo těžké dobýt. Odolnost betonových konstrukcí z komunistické éry zmařila snahy ruského letectva zničit tato hnízda ostřelovačů, a zabránit tak přímým útokům na město. Nakonec někdo z ruského generálního štábu přišel s plánem zahájit klešťové pohyby podél obou boků a odříznout únikové cesty z Ugledaru. Tento týden ruské síly dobyly klíčové křídlové město Konstantinovka, které stejně jako ostatní nedávná dobytí zůstalo z velké části bez újmy. Ugledar nyní čelí značnému riziku, že bude operativně obklíčen, takže obránci mají na výběr, zda uprchnout, nebo zemřít na místě.

Nezničitelný Ugledar. Toto město, dějiště mnoha ruských krvavých lázní a ponížení, bude srovnáno se zemí, jakmile bude dobyt.

Z velkého náskoku vytvořeného ruskými ofenzivami u Avdějevky nyní ruské síly začínají postupovat na jih a útočit zezadu na přední linie, které běží paralelně deset kilometrů dále na východ. Tato situace je samotnou definicí operační krize. Ukrajínští vojáci podél této frontové linie, z nichž někteří stále okupují mocné pevnosti, které zůstaly po celou válku nedotčené, buď uprchnou, nebo budou obklíčeny. Celá tato fronta by se mohla zhroutit do konce září.

Ruská základna se mezitím rozšiřuje na západ a mezi ruskými obrněnými jednotkami a řekou Dněpr za Pokrovskem jsou jen prázdné stepi. V září mohlo dojít k „velkým nájezdům šípů“ ve stylu druhé světové války, kdy Rusko zabralo velké části ukrajinského území. Jakmile ruské síly dosáhnou Dněpru, mohou se otočit na sever, aby buď zablokovaly, nebo zničily mosty, které Ukrajina používá k zásobování svých jednotek na východě. Vzhledem k tomu, že většina ukrajinských tanků a rezerv je v současnosti vyčerpána v

Kurské oblasti, každý kilometr postupu Ruska na sever podél Dněpru dále destabilizuje frontu v severní oblasti Donbasu a Luhanska. Nakonec se ruským silám možná podaří zaútočit na Charkov z jihozápadu, kde nejsou žádné obranné linie.

Mnoho z těchto ruských kroků pravděpodobně přijde během horké fáze americké prezidentské volební kampaně v roce 2024. Mezitím, jak se hrouští dvouletá patová situace v Donbasu, donkichotský tlak Ukrajiny do ruské oblasti Kursk ztrácí na síle a sám se dostává do patové situace.

Ukrajina uvízla v souostroví opotřebování.

V ukrajinské okupované zóně Kursk se rychlý postup prvního týdne invaze zastavil a ustoupil brutální opotřebovací válce. Ukrajinské síly se nyní ocitly ve zranitelné základně a zoufale potřebují vyčlenit další zdroje na rozšíření svých boků na obou stranách. Zásobování ukrajinských jednotek materiálem a pracovní silou je stále obtížnější vzhledem ke křehkým komunikačním liniím, které často závisí pouze na jediné silnici. Ruská letadla a drony dominují vzdušnému prostoru a zaměřují se na ukrajinské těžké tanky a lehkou techniku. Každá dnes spálená hromada hořící oceli znamená, že zítra bude k dispozici o jeden ukrajinský tank méně, aby bylo možné čelit blížícímu se postupu Ruska na Dněpru. Ruské dělostřelectvo je konečně na svých pozicích a nyní aktivně útočí na jakékoli hromadění ukrajinských jednotek.

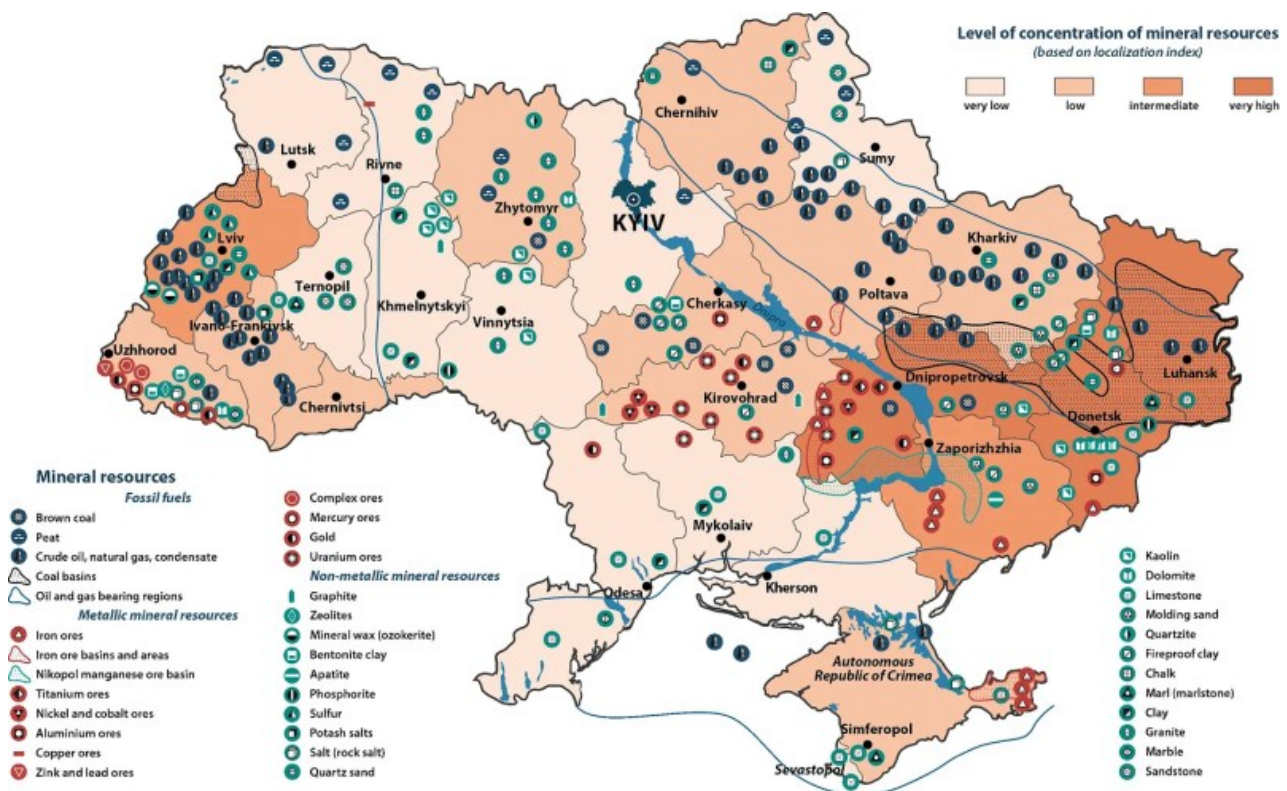
Rusko neustále buduje impozantní obranné síly v Kursku a čerpá své rezervy především z jiných oblastí Ruska. Některé jednotky byly přesunuty z potácející se Charkovské oblasti, která má nyní pro Rusko nižší prioritu. Strategickým záměrem Ruska bylo invazí do Charkova snížit obrannou zátěž v Donbasu tím, že přinutí Ukrajinu přesunout jednotky do Charkova. Ukrajina invazí do Kurska neúmyslně podpořila strategické cíle Ruska a dále zdecimovala ukrajinské zálohy na Donbasu.

Ukrajina tvrdila, že účelem její invaze do Kurska bylo stažení ruských jednotek z Donbasu. Tato strategie však podle všeho selhala. Podle posledních zpráv Rusko dokonce nasadilo na Donbass pět nových brigád, aby posílilo své současné zálohy.

Jak úspěšná je tato invaze, se ukáže v následujících týdnech. Pokud se Ukrajině podaří expandovat v obou směrech podél ruských hranic, mohla by zajistit své boky a proměnit základnu v postupný hrb. Strategií Ruska je zadržování; za žádných okolností nevytlačí Ukrajinu z Ruska. I kdyby se Ukrajina dnes rozhodla ukončit svou ofenzívu v Kursku, aby posílila své rozpadající se linie na jihu, Rusko ji nenechá jen tak uniknout. Pokud se Ukrajina pokusí stáhnout z Kurska, ruské jednotky je budou pronásledovat a nezastaví se na

hranici. Rusko pravděpodobně napadne oblast Sumy a donutí ukrajinské brigády, aby tam zůstaly a bojovaly. Rusko chce zajistit, aby se tyto jednotky nevrátily na Donbas.

Někteří proukrajinskí analytici porovnávají území dobytá oběma stranami a prohlašují fronty za nerozhodnuté. Toto hodnocení je zásadně chybné. Dobytá území záleží jen na tom, jestli je lze skutečně držet. Navíc hodnota pozemků je málokdy stejná. Například 100 kilometrů čtverečních v Silicon Valley není totéž jako 100 kilometrů čtverečních v Apalačském podhůří. Oblast, do které se Rusko tlačí, je bohatá na nerostné zdroje a potenciálně obrovská ložiska lithia, zatímco Kursk nabízí pouze dřevo, zvěř a několik vynikajících lovišť. Strategická hodnota těchto oblastí není srovnatelná.

Také se všeobecně věří, že Ukrajina nebude investovat krev a železo potřebné k udržení Kurska. Naproti tomu území v Donbasu, jednou dobytá ruskými silami, budou navždy ruská, pokud v následujících týdnech nedojde k ničivým protiútokům. Rusko dobývá mocná opevnění v Donbasu, která pravděpodobně nebudou dobytá zpět budoucími ukrajinskými protiútoky. Z šachové perspektivy se

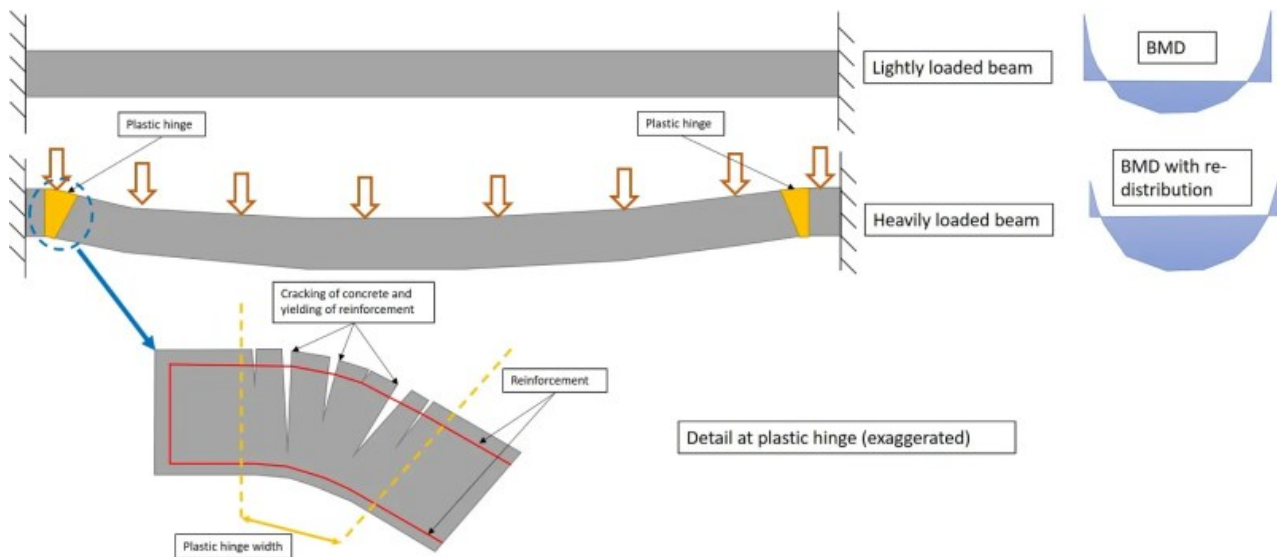
Rusko dočasně vzdává pěšce (Kursk) a zároveň si zajišťuje střelce a věž (Donbass). Zda Rusko příště zaútočí na ukrajinskou královnu (Odessa) nebo na krále (Kyjev), se teprve uvidí.

Bez ohledu na budoucí taktické posuny v Kursku Ukrajinci uvízli na strategickém ostrově, který připomíná poušť, 20 000 vojáků a rozsáhlé vybavení. Rusové k situaci přistupují jako k ropné skvrně a přijímají opatření k omezení šíření. Současné boje určí přesné limity těchto zadržovacích opatření. Velikost oblasti má pro Rusy malý význam; Čím větší bude přítomnost Ukrajiny v tomto opotřebovaném souostroví, tím více vojáků bude muset Rusko věnovat obraně této beznadějně fronty. Jakmile Rusko úspěšně zadrží hrozbu, může přesunout jednotky z Kurska, aby zajalo ještě cennější ukrajinské šachové figurky.

Plasticita v ukrajinských liniích

Ve svém příspěvku z března 2023 „Uhašení ohně na Ukrajině“ jsem vysvětlil, jak úspěšná opotřebovací válka nakonec opotřebovává nepřátelskou stranu. O osmnáct měsíců později vidíme první známky toho, že ukrajinské linie v Donbasu skutečně dosahují bodu „plastičnosti“. Níže je krátký úryvek z Quelling the Fire:

Armády podél frontové linie se chovají jako strukturální trámy. Konstantní zatížení nosníku vede k malým průhybům, natažení a únavě. Postupné zvyšování síly na nosník má za následek malé přírůstkové pohyby. Pokud však působí dostatečná síla, paprsek nakonec dosáhne bodu plasticity. Pak rychle následuje katastrofa, protože jakákoli další síla vede k nebezpečnému ohnutí a případnému zhroucení. To je cíl Ruska na Ukrajině: uvést ukrajinské ozbrojené síly do stavu plasticity, ve kterém je Ukrajina buď nucena žalovat za mír, nebo sledovat kolaps svých armád, což dává Rusům volnou ruku, aby obsadili jakékoli území, které chtějí.

Betonové nosníky vstupující do plasticity a v místě kolapsu.

Zmenšit nepřítele na hranici plasticity znamená zničit jeho živou sílu, zbraně a bojového ducha. Ve válkách mezi národy asymetrické velikosti musí země s menší populací dosáhnout vyšší míry zabíjení. Vzhledem k tomu, že ruská populace je asi pětkrát větší než Ukrajina, jednoduchý výpočet ukazuje, že Ukrajina musí dosáhnout poměru zabití 5:1, aby udržela své válečné úsilí. Pokud by tomu bylo naopak, kdyby na každého Rusa připadalo pět Ukrajinců, pak by válka byla dlouhodobě neudržitelná.

Mnoho analytiků vidí skromné územní zisky Ruska jako znamení, že země ztrácí. Pokud však ve válce opotřebování dobývání a držení velkých ploch půdy zhorší míru zabíjení armády, mohou takové pohyby vést k porážce. Cílem je držet silné pozice, které maximalizují počet obětí nepřítele a zároveň šetří životy vašich vlastních bojovníků. Strategická obrana je ideální konfigurace. Historicky ruské armády ustoupily a vyměnily půdu za zničení. Na Ukrajině ruské stažení z Charkova a Chersonu změnilo bojiště tak, že ruské síly měly lepší zásah.

To znamená, že ruské ofenzivy jsou účinné – ne když zaberou zemi, ale když postaví Ukrajince do obranných pozic s vysokými ztrátami, jak se zdá být v případě Bakhmutu.

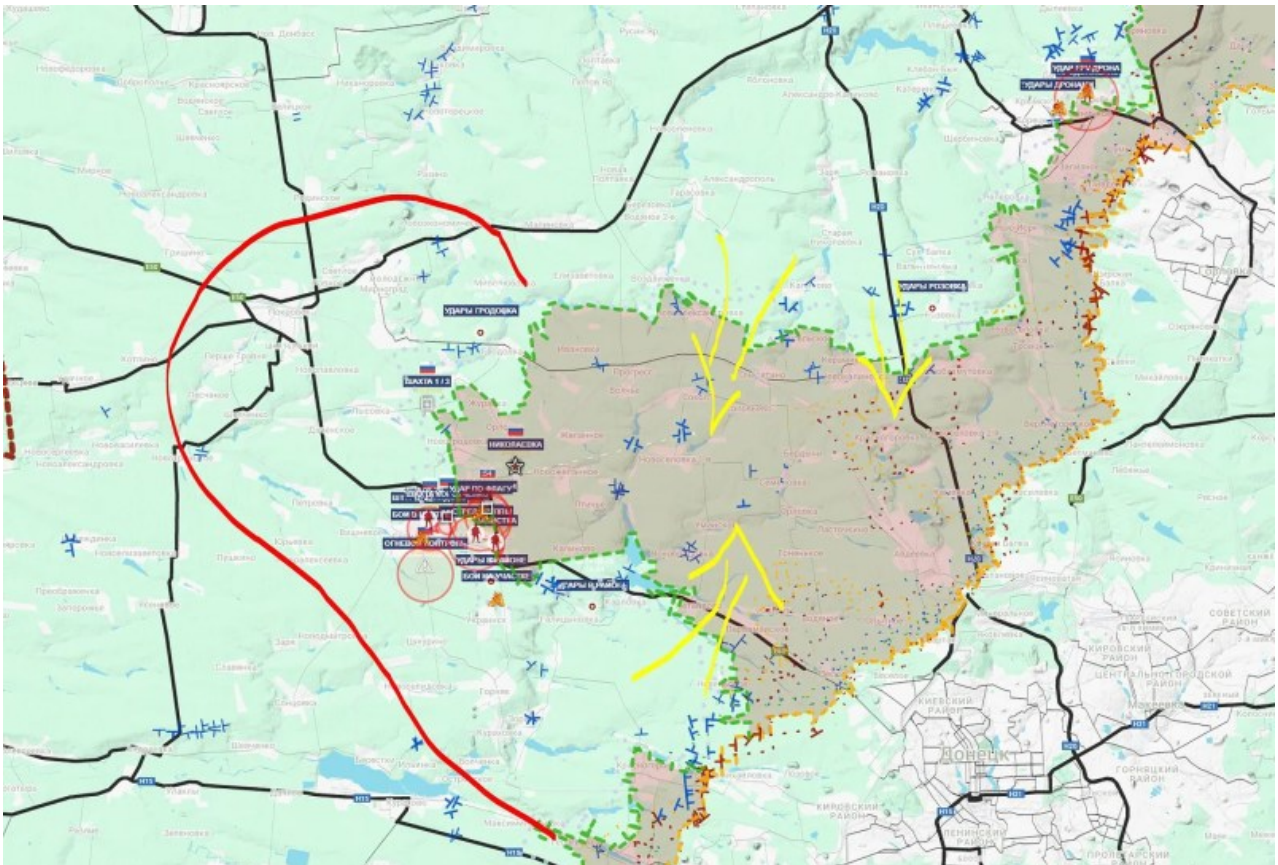
Příčina a následek: proč teď?

I když současný kolaps v Donbasu odráží určitou míru plasticity, zdá se, že byl alespoň částečně záměrně navržen nejvyššími úrovněmi ukrajinského vedení. Nižší ukrajinští důstojníci stále více zpochybňují moudrost a loajalitu Zelenského režimu.

Podle kanálu Rezident Telegram bývalý ukrajinský prezidentský poradce Oleksiy Arestovyč:

„Mezi vojáky se šíří fámy (a to je to nejhorší), že Doněcká oblast bude po dohodě s Kremlem prostě opuštěna – a to je známka velmi vážné demoralizace.“

Rezident také uvádí, že vrchní velitel Oleksandr Syrskyi oficiálně informoval prezidenta Zelenského, že obrana na Donbasu se hroutí a invaze do Kurska musí být buď zrušena, nebo alespoň umožnit přesun některých záloh ze severní fronty na Donbas. Zelenskij odmítl dělat kompromisy a trvá na zachování a dokonce rozšíření kurské ofenzívy. Objevují se také zprávy, že Ukrajina mobilizuje vojáky v oblasti jižního Záporoží k možnému útoku na tamní jadernou elektrárnu, která je v současnosti pod ruskou kontrolou. Syrskyi také navrhl boční útok na hlavní ruskou základnu na severu v oblasti Vozdvizhenka. Aby ruské síly čelily této hrozbě, musí dobýt dálnici z Pokrovska do Konstantinovky poblíž Chaziv Yar.

Možné ukrajinské protiútoky na ruskou základnu ve směru na Pokrovsk.

Postupující ruské jednotky na Donbasu jsou tak překvapeny lehkostí svého postupu, že i oni tuší, že se mohou chytit do pasti. V následujícím citátu ruský voják označuje Ukrajince hovorovým výrazem „Chokhols“:.

-- GEROMAN -- time will tell - ●● -- ✓
@GeromanAT

Selidovo.

"The center of resistance of the khokhols is minimal. The city center is close to our control. Roughly speaking, the khokhols are surrendering the city without a fight.

Very suspicious. Very. There's no point in rejoicing yet. There's a chance they're up to something."

zvofront TG

9:44 AM · Aug 29, 2024 · 14.2K Views

Kolaps ukrajinských obranných schopností v Donbasu je náhlý a katastrofický, podobný přetížení ocelového nosníku, který povolí. Připisovat tento kolaps výhradně nedostatku personálu a munice je však komplikováno rozsáhlým přesunem jednotek z Donbasu na charkovskou a kurskou frontu.

Lidská přirozenost má tendenci interpretovat takové dramatické změny jako důkaz vědomého lidského jednání a plánování. Vytváří Ukrajina záměrně krizi na bojišti před listopadovými americkými volbami? Co může být lepšího „říjnového překvapení“ než ruské jednotky koupající se v Dněpru jen týdnů před volbami v roce 2024?

Z tohoto pohledu by Zelenského zdánlivě iracionální rozhodnutí přesunout rezervy do méně kritických předních linií mohlo být strategickým manévrem, který by přinutil Západ k rozhodné akci. Tato zdánlivá vzpoura nebo strategický hazard ukazuje na skrytou hrozbu: Ukrajina by se mohla rozhodnout, že nebude bránit Oděsu, což by bylo velkou překážkou pro ambice NATO v oblasti Černého moře a Moldavska.

Zelenskyj připravuje svůj „Plán vítězství“, což je samozřejmě tence zastřený plán, jak vyprovokovat ruský protiútok tak masivní, že NATO bude muset zasáhnout.

-- GEROMAN -- time will tell - @GeromanAT

!! 🇺🇦 🇷🇺 Ukraine has a victory plan that it will pass on to the US, - Zelensky

- The Kursk operation is one of the components of this plan, he said at a press conference.

- The second component is "Ukraine's strategic place in the world's security infrastructure." The third is "a powerful package of coercion for Russia to end the war through diplomatic means." The fourth is economic.

- "I will first present this plan to the US President, the success of this plan depends on him, whether they will give us what is in the plan or not. Whether we will be free to use what is in this plan or not," Zelensky said.

- The plan is planned to be shown not only to Biden, but also to Harris and Trump.

- Earlier, Politico wrote about a plan with targets for long-range strikes on Russian territory, which Yermak and Umerov will take to Washington.

t.me/RVvoenkor

1:42 PM · Aug 27, 2024 · 53.4K Views

Západ zatím Ukrajině dodal pouze rakety s dosahem do 300 kilometrů. Vzdálenost mezi Moskvou a nejbližší ukrajinskou hranicí je asi 500 kilometrů. To znamená, že i kdyby Ukrajině bylo povoleno tyto rakety odpálit, na obrovském ruském území by měly jen omezený dosah.

Aby toho nebylo málo, Rusko je stále efektivnější při sestřelování ATACMS dodaných USA, stejně jako britských Storm Shadows a francouzských raket SCALP. Zatímco protivzdušná obrana není nikdy spolehlivá, Ukrajina by pravděpodobně musela sestřelit deset těchto cenných raket, aby v nejlepším případě dvě z nich dosáhly svého cíle.

Tyto střely vyžadují západní podporu pro přesné zaměření. Ve snaze vyhnout se eskalaci, která by mohla vést k jadernému konfliktu, však Spojené státy zatím odmítají pomoci Ukrajině zaměřit rakety v mezinárodně uznávaných hranicích Ruska. Na druhé straně se zdá, že Ukrajina má v úmyslu vyvolat eskalaci, která by mohla donutit Západ zasáhnout jako „mesiášský spasitel“.

Vyhlídky na mír

Invaze do Kurska zničila všechny vyhlídky na mír na Ukrajině. Před invazí do Kurska byla Ukrajina zaneprázdněna vedením mezinárodní veřejné mírové kampaně. Tato iniciativa vycházela ze současných válečných požadavků Ukrajiny, které zahrnují úplnou kapitulaci Ruska, stažení všech ruských jednotek z ukrajinského území včetně Krymu, válečné reparace ve výši 500 miliard dolarů a odstranění prezidenta Putina od moci s následným zatčením a uvězněním. v Haagu.

V červnu Putin stanovil podmínky Ruska, které musí Ukrajina splnit, aby zahájila příměří a zahájila mírová jednání. Ukrajina musí stáhnout své ozbrojené síly ze stále okupovaných částí Doněcké, Luhanské, Chersonské a Záporožské oblasti, oficiálně se vzdát budoucích pokusů o vstup do NATO a Západ musí zrušit veškeré sankce proti Rusku. Jakmile budou tyto tři podmínky splněny, Rusko přistoupí na příměří a zahájí jednání o budoucí vojenské a vládní struktuře Ukrajiny.

Mezi patriotickými Rusy roste frustrace z údajné shovívavosti prezidenta Putina při řešení ukrajinského konfliktu. Putin je však prozíravý státník, který chápe, že jeho hlavním cílem je integrace Ruska do širšího globálního společenství, zejména multipolárního bloku BRICS+ a globálního Jihu. To často vede k tomu, co se zdá být „válkou ve výboru“. Mosty přes Dněpr jsou stále funkční a železniční tratě z Polska jsou stále funkční, což západním politikům umožňuje navštívit Kyjev a vyjádřit svou podporu Zelenskému. Přestože Rusko poškodilo velkou část ukrajinské elektrické sítě,

elektřina stále funguje po většinu dne a internetové sítě nadále poskytují přístup k vnějšímu světu. Dodávky stále probíhají přes oděské přístavy, pravděpodobně včetně západních zbraní. Rusko se ani nepřiblížilo k vedení totální války se strategií spálené země v ukrajinských stepích.

Válka není nikdy úplná a úplné zničení nepřítele je často špatný přístup. Britský vojenský stratég Basil Liddell Hart nabízí nejlepší – a nejvíce paradoxní – pohled na účel války:

„Válka je o dosažení lepšího míru – i když jen z vaší vlastní perspektivy.“

V architektuře je demolice stávající budovy jednoduše prostředkem k dosažení cíle: vytvoření lepší a krásnější budovy na jejím místě. Perspektiva je však důležitá, protože to, co architekt považuje za lepší, je často subjektivní a nemusí to nutně sdílet široká veřejnost. Totéž platí pro Ukrajinu, která vznikne po případném ruském vítězství.

Podobně by si někdo mohl klást otázku, zda jsou na tom dnes Japonsko a Německo skutečně lépe jako bezmocní vazalové Spojených států než jako nezávislé a mocné národy. Z pohledu USA bylo toto uspořádání výhodné – až donedávna. Nyní, když se stahují bouřková mračna globálního konfliktu, si Spojené státy přejí, aby mohly oživit někdejšího bojového ducha v těchto silně závislých spojencích.

Britský partner společnosti Liddell Hart v oblasti strategických inovací, JFC Fuller, zdůrazňuje, že je důležité zvážit podobu budoucího míru během konfliktu. Fuller ve své práci „The Conduct of War 1789-1961“ používá chyby Winstona Churchilla k ilustraci tohoto kritického bodu:

Tři dny po nástupu do úřadu Churchill svolal Dolní sněmovnu k hlasování o důvěře nové vládě a poté, co nabídl „*krev, dřinu, pot a slzy*“ *poslancům*, vysvětlil svou politiku.

Ptají se ,“ řekl, “ jaká je naše politika?“ Řeknu vám: povedeme válku na moři, na zemi i ve vzduchu, se vsí silou a se vsí silou, kterou nám Bůh může dát: povedeme válku proti monstrózní tyranii, která se skrývá v temném, politováníhodném katalogu lidí. zločiny nebudou nikdy překonány. To je naše politika. Ptáte se: Jaký je náš cíl? Mohu odpovědět jedním slovem: Vítězství – vítězství za každou cenu, vítězství navzdory všem hrůzám, vítězství bez ohledu na to, jak dlouhá a obtížná cesta může být. . . . Tak pojd'me, pojd'me vpřed spojenými silami“.

Ve válce není vítězství nikdy víc než prostředek k dosažení cíle a pro skutečného státníka **je konec války mírem** . Churchill si to uvědomil až na poslední chvíli, když už bylo pozdě napravit napáchané škody. Od 13. května [1940] pro něj válka měla „ *porazit, zničit a zabít Hitlera, s vyloučením všech ostatních účelů, loajality nebo cílů* “ .

Tak se stalo, že když v březnu 1948 psal předmluvu ke své velké historii, s pozoruhodnou upřímností popsal, kam „ *vítězství za každou cenu* “ vedlo šílený svět: „ *Lidská tragédie dosahuje svého vrcholu v tom, že po tom všem úsilí a oběti stovek milionů lidí a vítězství spravedlivé věci, stále jsme nenašli mír a bezpečí a že žijeme v sevření nebezpečí ještě horších než ta, která jsme překonali* .

Churchill si příliš pozdě uvědomil, že bezpodmínečná kapitulace uvalená na Němce prodloužila druhou světovou válku ve prospěch Sovětů, kteří vzešli z konfliktu jako vládcí poloviny Evropy a byli celosvětově uznáváni za svou roli při porážce fašismu.

Aby Rusko nadále převládalo nad Ukrajinou, bude potřebovat nejen úspěch na bojišti, ale bude také muset překonat mesiášské smýšlení, které v současné době ovládá Ukrajinu.

Tato mentalita se poprvé objevila v Judeji poté, co Pompeius Veliký dobyl Jeruzalém a znesvětil Druhý chrám v roce 63 př. V následujících letech si judejští fanatici rozvinuli víru v

nadpřirozeného Mesiáše, jakýsi anti-Pompeius, který přijde na zem, aby porazil římské utlačovatele a obnovil judskou nezávislost. Tato víra znemožnila mír mezi vojensky slabými, ale duchovně silnými Judejci a vojensky silnými, ale duchovně slabými Římany, což vedlo k téměř dvě stě let trvajícím konfliktu, v němž každé římské vítězství způsobilo další zkázu v Judeji.

Zelenskij však nehledá nadpřirozeného zachránce; svého mesiáše vidí v USA a NATO. V jistém smyslu se Zelensky chopil své temné stránky tím, že sehrál roli protiputinovského bojovníka invazí a okupací Ruska. Možná chtěl využít své role minimesiáše, aby ukázal Západu, že taková invaze je možná. Zelenskyj navíc věří, že pokud situaci správně zmanipuluje, „bílé klobouky“ na Západě nakonec zasáhnou a Rusko za něj porazí. Tento způsob myšlení umožňuje pouze krátkodobé, taktické mírové dohody, které slouží jako příprava na očekávaný příchod Spasitele. Skutečný, trvalý mír je za těchto podmínek nemožný.

Rusko si je této dynamiky vědomo, ale čelí choulostivé výzvě najít rovnováhu: porazit Ukrajinu jen natolik, aby rozbil její mesiášské iluze, a zároveň se vyhnout akcím, které provokují intervenci NATO a/nebo by mohly Ukrajinu proměnit ve zhroucený stát, v němž bude muset Rusko žít. vedle v příštích desetiletích.

Autor: Kevin Batcho